Mizah

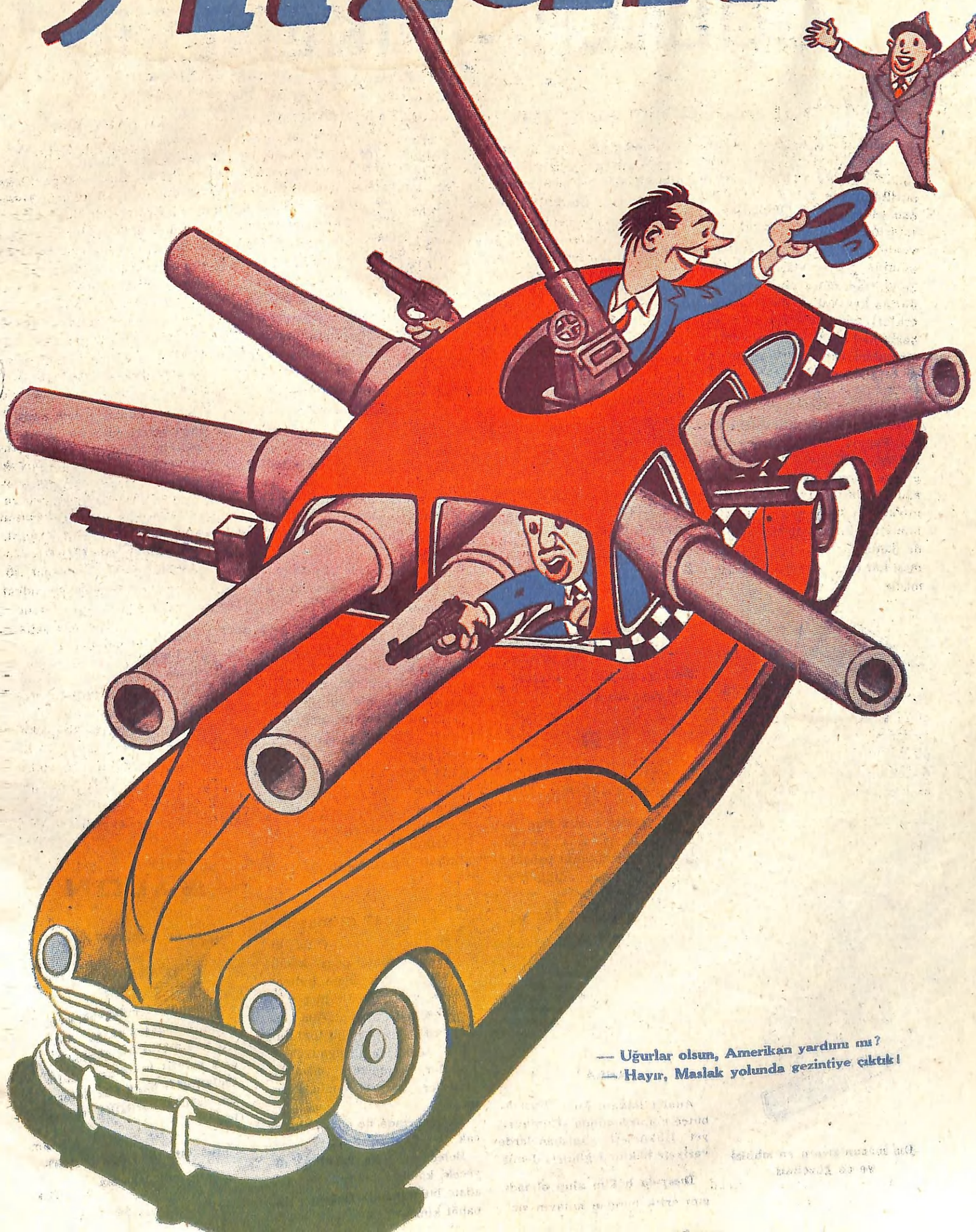

— Uğurlar olsun, Amerikan yardımı mı?
— Hayır, Maslak yolunda gezintiye çıktık!

GÜLLER - DİKENLER

Mahut vak'anın akisleri

Zincirlikuyu hâdisesi, Tanzimat devrindeki Tayyarzadenin: «Binbir Direk Vak'ası» gibi unutulmaz bir vak'a oldu. Bundan sonra şehrin muhtelif noktalarından harice çıkmak istiyenler bu gezintiyi mutlaka gündüz yapacaklardır. Işıklar yandıktan sonra civardaki jandarma karakolları devriye gezecekleri için şehir halkının bilhassa kadınla o semtlerde dolaşmamaları (paso parola) şeklinde ortalığa yayılmıştır.

★★

İstanbul Vali Vekili Halûk Nihat Pepeyi, bundan sonra Zincirlikuyu, Maslak, Hürriyeti Ebediye Tepesi civarında bu gibi hâdiselerin kat'iyen vuku bulmıyacağını tekid eylemiştir. Bunun için alınan tedbirler arasında jandarma adedinin arttırılması her tarafta endişe uyandırmıştır.

★★

Nüktedanlardan biri şu fıkrayı anlattı:

Adamın birinin sevgili bir köpeği yarmış; adamcağız ona karşı o kadar derin bir muhabbetle bağlanmış ki bir öğünde yedirdiğini ikinci defa vermezmiş... Köpek de sahibinin bu alâkasına sonsuz bir sadakatle mukabele edermiş. Bir köpek için sadakatin en bariz şekli bekçilik olduğu cihetle hayvan evin civarından canlı kul geçirmez, önüne geleni ısırırmış; komşular şikâyet etmişler ve köpeğin sahibine bir an evvel bu hayvandan kurtulmasını tavsiye eylemişler. Adamcağız köpeğe olan merbutiyetini ileri sürerek bunu yapamıyacağını söylemiş; fakat köpeğin bu sertliğinden de bizar olmuş. Nihayet düşünmüş taşınmış hadım edileri hayvanların sâkinleştiğini düşünerek köpeği baytara göndermiş ve iğdiş yaptırmış.

Zaman geçmiş, bir gün komşusu ziyarete gelmiş... Köpek yine havlıyarak hücum edince ziyaretçi korkmuş, feryada başlamış... Ev sahibi pencereden bağırmış:

— Korkma birader korkma.. Ben onu hadım ettirdim!

— Başka bir şey yapacağından korkmuyorum.. Isıracak diye korkuyorum.

TASARRUF...

Her tarafta tasarruftan bahsedildiği şu sıralarda gazeteler yeni Meclis Binasının bahçesine 40,000 liralık ağaç dikileceğini yazdılar. Havadisi işiten bir dost:

— Evet amia, dedi, bununla milletin ocağına incir dikmiş oluyoruz!

ANLA!

Adalet Bakanı Fuat Sirmen bütçe komisyonunda «Cumhuriyet Hükûmeti hapishanelerde vaziyete hâkim değildir!» demiş.

Dışarıda hâkim olup olmadığını artık bundan anlayın siz!

KOLAY KAZANÇLAR

Merkezi İstanbulda olan bir dolandırıcılık kumpanyası teşekkül etmiş. Bunlar mükemmel bir teşkilât yaparak memleketin her tarafına gönderdikleri ekiplerle iane (!) topluyorlarmış. Zabıta bu faaliyete nihayet vermiş ve içlerinde genç güzel kızlar, yakışıklı ve temiz giyinmiş delikanlılar olan kumpanya efradını yakalamış... Adalete hesap verecekler. Bir tarihte böyle bir iane dolandırıcısı daha yakalanmıştı. Mahkeme huzuruna çıktığı zaman hâkim sormuş:

— Sen muhtaçlara iane diye herkesten para alıyormuşsun. Kimdir bu muhtaçlar?.

Dolandırıcı boynunu bükmüş, hüzünlü bir eda ile:

— Ah hâkim bey! demiş. Huzurunuzda bu boynu bükük biçareden daha muhtaç kim olabilir ki?!

Fakat ne yazık ki mahkemeler böyle nükteli cevaplara kulak asmıyorlar.

SÜPÜRGE

Hiç dikkat etmemiştim. Çöpçülerin kasketlerinin üzerine iki çapraz çalı süpürgesi resmi işlemişler. Bununla bu üniforma sahibinin şehrin temizlik işlerine ait olduğu anlaşılacakmış. Dün yolumuz düştü... Eminönü Balık Pazarından geçtik.

Havanın lodosa döner gibi oluşundan oraları yine çamur olmuş. Üstelik tam Balık Pazarının giriş yerinde bir de çöküntü olmuş. Nerdeyse kendi

KABAHAT KİMDE?

Zavallı Belediye. O da bir çıkmazda. Şimdi ucuz kömür bulmuş, satacak adam bulamıyor. Ben bu teşekkülü çocukların misafir oynamalarına benzetiyorum. Bizde de bir topluluk var ki belediyecilik oynuyorlar. Daireler, müdürler, odacılar, defterler, kararlar, müzakereler...

Sonra ortada ne od var ne ocak...

Belediye: «Ne yapalım? diyecek, kömürü bulduk. Satacak adam bulamadık!» Doğru... Kabahat kimde?

ÇAĞLAYANLAR

Şehirde asayişi bozanlara karşı zabıta sıkı tedbirler almağa karar vermiş. Bu icraatı pek yerinde bulduk. «Sıkı yönetim» midir? Nedir? İşte onun son demlerinde de böyle bir faaliyet gösterilmişti. Fakat bunun bu sıkılığını beğendirip idame ettirmek arzusundan ileri geldiğini söyliyenler oldu. Ne ise, Başbakanın Mecliste dediği gibi o «kuru sıkı» dan çok şükür kurtulduk... Bu iş biraz gevşemiş olacak ki sarhoşlar yine saldırmağa başladılar.

Zabıtanın eli değmişken biraz da öteyi beriyi, bilhassa Beyoğlu caddesini idrar ve tavus kuyruğu ile telvis edenlerin terbiyesini verse... Gece yarısından sonra cadde yürünür gibi değil..

Hele Ayaspaşa yokuşu... Yaya kaldırımında kaşananlar gümüş suyu caddesinde bir (idrar şelâlesi) akıtıyorlar... Neredeyse Niyagara gibi çağlaya çağlaya denize kadar dökülecek!..

kendine bir çirkef havuzu teşekkül edecek.

Mahlûkatın saçabilecekleri kadar pislik ve murdarlıkla dolu olan bu sokağı gördükten sonra çöpçülerin elindeki süpürkeye şaşmamak kabil değil.

Hakikaten bir süpürge lâzım, fakat sokakları değil, havyar kesenleri süpürmek için..

DENTOSİL

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

SALON

Nefir bir sayı hazırlıyor

15 ARALIK

Nüshasında... müceyyidlerin geçmişi, sakıl modası, meslek kadınlarından ayrıkalıklar, aşık suretli insanlar, kadın toplantıları hakkında enteresan yazılar, aktualite resimleri ve...

Nefir bir SALON FİLMİ bulacaksınız.

SAYI: 127 — Cilt 5 FİYATI 25 KUURUŞTUR 10 Aralık 1948

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi : İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Konağı yanı, No. 19
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Bir kıyas...

BİR jandarma komutanının emriyle sorgusuz, sualsiz otuz iki Türkün kurşuna dizilmesi herkese bir dehşet verdi. Tabiî bir çoklarında da bu işin kahramanı olan komutanı görmek, o sevimli (!) çehreyi seyrü-temâşa etmek merakı hâsıl olmuştur.

Bu müthiş hâdise ile okuyucularda hasıl olması tabiî bulunan tesir ve dehşeti hafifletmek için aklımıza gelen şu fıkrayı tekerliyelim :

Bektaşi fıkarasından biri bir hocaya müracaat etmiş:

— Hocam bir müşkülüm var.. Kerbelâ vak'asında İmam Hüseyin ile beraberindeki ehl-i-beyt, Peygamberimiz efendimizin torunları ve yakınları değil miydi?

— Evet, öyleydi .

— O halde Cenabı Hak «habîbim» diye hitap eylediği peygamberinin evlâdına ve onlar için hayatlarını feda edenlere Yezidin bu derece zulmeylemesine nasıl müsaade etti? deyince, Hoca:

— Bre zındık herif!.. Allahın takdiri böyle imiş... Soracak başka sual bulamadın mı? Defol karşımdan...

Diye Bektaşiyi kovmuş; Bektaşi oradan kalkmış, bir papaza müracaat etmiş:

— Papaz efendi! bir mesele için hocaya müracaat ettim. Cevap veremedi .Size geldim. Bizim peygamberimizin torunlarını ve onların yakınlarını Yezid isimli bir mel'un Kerbelâda şehit ettirdi; cesetlerini atlarına çiğnetti; Cenabı Hak peygamberinin evlâdına bu zulmü nasıl reva görmüş?

Papaz:

— Oğlum, demiş... Sizinki sadece peygamberi ve habîbi imiş.. Bizim İsa oğlu idi. Yakaladılar, çarmıha gerdiler, işkencelerle öldürdüler de ağzını açıp bir şey demedi. Sen ne söylüyorsun?

MİZAHÇI

RUSLAR BERLİNDE YAPTIRDIKLARI BELEDİYE SEÇİMİNİ KAYBETTİLER ..

Rus — Berlinde kalmağa karar verdik !

— *Helo Fatiş! Senin gibi üniversiteden diplomalı sıkı bir gaconun Türkçe hakkındaki eksantrik fikirlerini öğrenmek isterim may darling!*
— *Olrayt! Eski dile boş ver! Yeni konversasyonumuzun sempl raconu elbette daha fiyakalı; baybay!*

TERCÜMESİ

— *Merhaba Fatma! Senin gibi üniversite mezunu kültürlü bir kızın Türkçe hakkındaki dikkate değer düşüncelerini öğrenmek isterim iki gözüm!*
— *Hay hay! Eski dile aldırma; yeni konuşmamızın sade şekli elbette daha güzel bayım!*

— *Nihayet rahat yaşamanın sırrını keşfettim..*
— *Dalkavukluğa mı başladın?*
— *Allah esirgesin; pembe gözlük kullanıyorum!*

Betarz-ı Kudemâ

Hürriyete tehassür

Gelseydi o gün, bahâr olurdu
Her yer yine şule-bâr olurdu

Kalmazdı bu kargalar çemende
Dallarda öten hezâr olurdu

Her dâhiye terkederedi yurdu
He gaaile târumâr olurdu

Her evde mekân tutup saâdet
Her âile bahtiyâr olurdu

Almazdı melâli kimse kaale
Dillerde gezen mesâr olurdu

Gökten bereket yağıp zemîne
Dağlar bile bâğzâr olurdu

Sâlikleri râh-ı müstekîmîn
Şâyeste-i îtibâr olurdu

Gerdûnede şimdi fink atanlar
Muhtâc-ı har-i nizâr olurdu

Erbâb-ı taassub-u tahakküm
Her yerde zelîl-ü hâr olurdu

Müfritler edip birer mum îkaad
Nâleyle zaman-güzâr olurdu

Eylerdı hep ihtifâ harîsan
Her gizli şey âşikâr olurdu

Tesbîhe düşerdi (Örgeevren)
(Râsih) Hoca tövbekâr olurdu

Meyden umarak meded (Receb) Bey
Neyden daha dilfikâr olurdu

Lâhavle çekip hemîşe (Fazıl)
Bay (Ökmen) e yâr-i gaar olurdu

(Çağlar) ise vaz geçip dönerden
(Falih) gibi köfte-hâr olurdu

(Cahid) «niçin âh ben döneklik
Ettim.» diye şermsâr olurdu

Bay (Ken'an Öner) misâli, asrın
Gaafilleri dâğdâr olurdu

En çok sevinen fakat bu hâle
Elbette (Celâl Bayâr) olurdu

(Râsıd) da erip murâda artık
Vâreste-i âh-u zâr olurdu

Râsıd

Yanmaz Boya

Bir Türk mühendisinin icadıdır. Yangına karşı tabiî sigorta vazifesi görür.

HARF İNKİLÂBINDAN YİRMİ SENE SONRA :

— Affedersiniz, sizde yeni harflerle yazılmış mecmua var mı?!.

■

SEVİNÇ !

Kadın gayet yaşlı, zengin, cimri ve berbat surette geçimsizdi.

— Bu pahalı zamanda, yeğenimi sevindriecek bir şey göndermek istiyorum kendisine; ama, ne göndereyim?

Zeki ve genç ahbabı:

— Hiç masraf da etmemek istiyorsanız, dedi, sadece bir mektup yazın ,ağır hasta olduğunuzu bildirin!

Tek keramet

İSİMSİZ GAZEL

İhtikâr erbâbı evden meşyeder dükkâna dek
Serfürû eyler ehâlî şeyhten şübbâna dek
Şehre yağmur düşmesin bir katra bin bir müşkilât
Sâlib-ı ârâm olur seylâbeden tûfâna dek
Can ciğer olmuş tabîat muhtekir tüccâr ile
Türlü cevr ihdâs ederler dîne dek îmâne dek
Yılmayız işkendecen gelsin katâr ender katâr
Tatmışız her kahrı biz tazyîkten buhrâna dek
Azm-i reftâr eylemiş Yahyâ Kemâl üstâdımız
Hıtta-i âteş-feşandan semt-i nûr-efşâna dek
Ehl-i irfânın ziyâretgâhı olmuş menzili
Hâlis-i hâtır-nişandan top yekûn ihvâna dek
Avdet etsin görmeden ister misin üstâd-ı pâk
Farzolur gitmek Ozan billâhi Pâkinstâna dek

Akıllı Ozan

— Bu heykel kimin eseri?

— Halkevinin, konferansa giden zavallı soğuktan donmuş da evine götürüyorum!

— Başka bir emriniz var mı?

— Evet ,o önündeki mavi kâğıt da lükstür, çıkar da yerli malı bir incir yaprağı tak!

■

KİMMİŞ?

İsmi lâzım değil, şuhluğiyle tanınmış bir güzelin evindeydiler. Seyrek görüştükleri bir hamfendi, masa üzerinde duran erkek resmini göstererek :

— Zevciniz, değil mi? diye sordu .

— Hayır, kayın biraderim!

— Nasıl olur?

Şuh güzel izah etti :

— Eskiden zevcimdi. Sonra kardeşiyle evlendim, kayınbiraderim oldu!

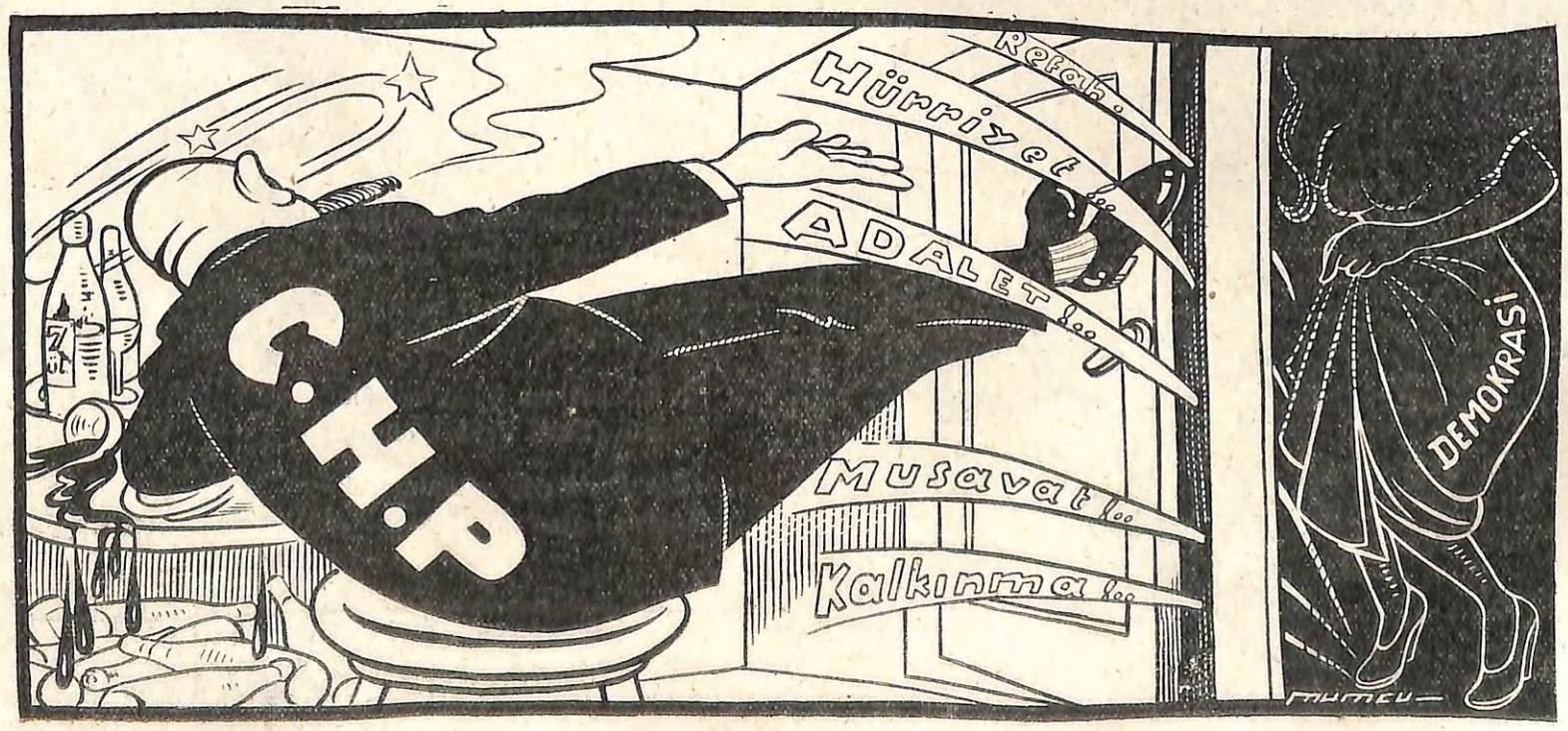

C. H. P. NİN DEMOKRASİ TELÂKKİSİ :

«Pâyin sadası gelse de, sen hiç gelmesen!»

Perhizler ve turşular

Hükûmet paramızın değerini sâbit tutmağa karar vermiştir. Dün sabah 42 liradan açılan altın fiyatları akşam 43 lirada kapanmıştır .

★

Memlekette çapulculuk kalmadı.

Dün gece yine jandarmalar Zincirlikuyuda yol kestiler.

★

Hükûmet programınca tetkik seyahatlerine son verildi.

Şimendifercilik tetkikleri için bir heyet Avrupaya, bir heyet de Amerikada gitti.

★

Katil suçlusu Reha Yunan takımına iki gol attı.

Futbolcu Reha ölüme sebebiyetten mahkûm oldu.

★

Şehir Meclisi azasından Burhan Felek stadyomlardan Belediye resmi alınmasına taraftar.

Muharrir Burhan Felek Belediyenin stadyomlardan vergi almasına şiddetle aleyhtar.

★

Belediye mangal kömürü sıkıntısını önlemek için kömür satacak.

Belediye mangal kömürü fiyatlarını arttırmaya karar verdi.

★

Ve kıss aleyhümülbevâkî!..

Burun burundan üstündür, tâ bahara kadar !

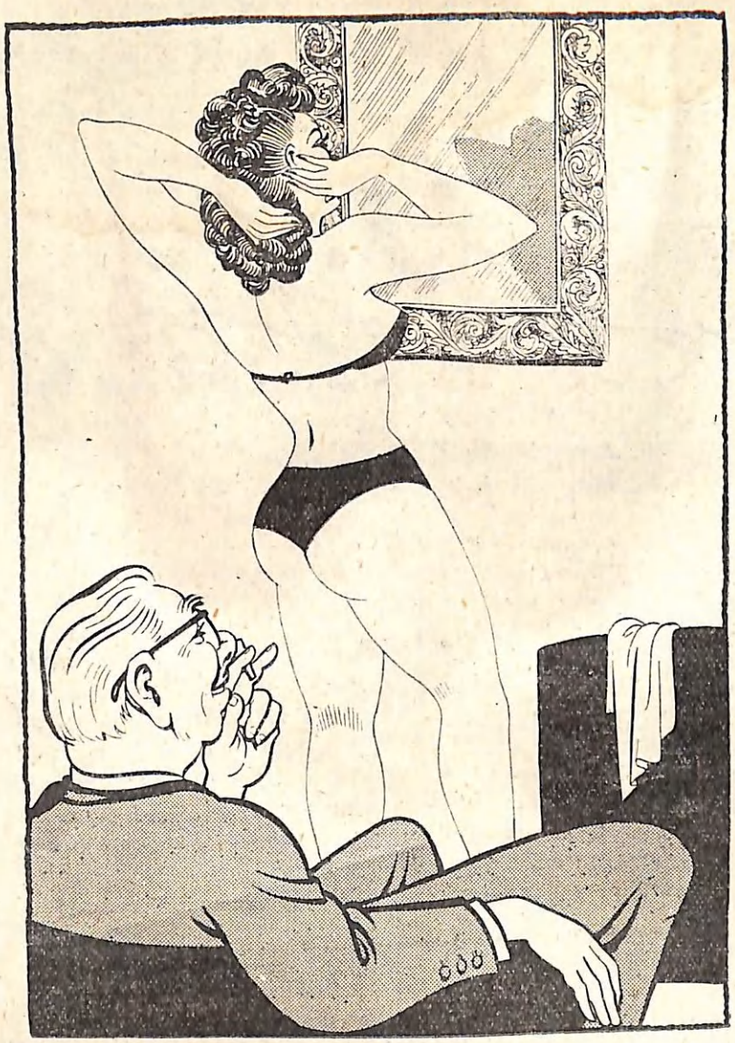

— Hanım, açığını kapat...
— Peki. Sana bir lüks vergisi keser kapatırım!

Sağdan-Soldan

T. C. POSTALARI

Delinin biri, bir başka deliye rastgelmiş (belki de akıllıdır ya...)demiş ki:

— Tam bir ay oldu. Kendime mühim bir mektup yazıp yolladım .

— Yaaaaaaaa... ne yazdındı?

— Bilmiyorum .Mektup hâlâ gelmedi!

D. N. (Cumhuriyet)

AT MARTİNİ

Maslak yolu bir takım mavzerli adamların hayat sahası haline geldi; gün geçmiyor ki, bu yolda bu mavzerli adamların bir hâdise, hattâ cinayet çıkardığını duymamış olalım!

Kim bu mavzerli adamlar? Jandarmalar diyorlar...

Bilmem ki, jandarmalara karşı asayişi temin için Maslak yolunu kimlerle takviye etmeli?

Anlaşıldı; jandarmalar işsiz kaldılar ;içleri sıkılıyor galiba..

Ohalde seçimleri yenilemekten başka çare yoktur.

YEDEKÇİ (Vatan)

Meslekdaş — Şiirlerinizi yazarken düşünür müsünüz?
Asaf Hâlet Çelebi — Tabiî, hangi mecmua basacak diye düşünürüm !

YAŞLI !

Konuşuyorlardı. Kadın:

— Saçlarımı kesince üzerimde o yaşlı kadın hali kalmadı, değil mi? diye sordu. Karşısındaki tasdik etti:

— Evet, şimdi daha ziyade bir yaşlı erkeği andırıyorsunuz!

TESELLİ

Bir çok yaşlılar gibi onun da genç bir karısı vardı. Kadını deli gibi seviyordu. Ahbaplarından biri, kahve falına baktı :

— Eyvah! dedi, size yolculuk görünüyor!

Sonra adamı teselli etti:

— Ama üzülmeyin, arkanızdan karınız gayet parlak bir izdivaç yapacak!

TEDBİR

Anneleri:

— Sakın ha, dedi, kavga ettiğinizi duymıyayım!

Büyüğü atıldı:

— Peki anneciğim, öyleyse kapıyı kapıyalım!

Hikâye

Salon oyunu

Yazan :

VİRGÜL

UZUN kış geceleri nasıl geçer? toplanıp konuşmakla, hep bir arada gülüp söylemekle, salon oyunları oynamakla.

Bunu ben söylüyorum, sanmayın. Benden başka herkes söylüyor. Hattâ Neclâ ile. «Neclâ kim?» diye sormayın: Herkesin sevgilisinin adı Neclâ değil mi? Benimki de öyle.

— «İyi hoş ama, Neclâcığım, dedim, «Salon oyunları ihtiyar kimseler, yaşlı başlı insanlar için. Bizim gibi gençlerin dört duvar arasına kapanmaları doğru mu? Bak, ne güzel kar yağıyor! Ne tatlı bir soğuk var... Ay da yok... Her taraf kapkaranlık.. Şimdi seninle şöyle bir çıkıp Taksim Meydanına kadar bir yürüsek, İnönü Gezisinde gezinsek olmaz mı?»

Sevgili bu, «Olur» der mi hiç!

— «Olmaz!» dedi tabiî.

— «Niye olmaz?» diye sordum.

— «Olmaz işte,» dedi. «Ben senin gezintilerinin ne demek olduğunu bilirim. Geçen sefer de beni böyle karanlık bir gece de Taksime kadar çıkarmıştın da sonra İnönü Gezisinde...»

— «Sus! Onu hatırlatma bana!» diye lâkırdısını kestim. «O gece aksilik olmuştu, seni tam öpeceğim sırada düdük duyuldu. Ne düdüğüydü o?»

— «İmdat!»

Bunu o kadar yüksek sesle söylemişti ki, hakikaten «İmdat!» diye bağırdığını sandılar. Kapı açıldı, Neclâ'nın annesi göründü:

— «A! Çocuklar, böyle soğukta, ne oturuyorsunuz? Salona gelsenize. Hadi gelin, oyun oynıyacağız.»

Oyun hakikaten bana oynanmıştı. Bu muhakkak Neclânın işiydi. Benim o gece kendisini ne kadar canım çektiğini hissetmiş, akşamdanberi sokağa çıkmamakta ayak diremişti .

Kendi kendime: «Ne çare!» dedim ve boynumu büktüm.

Evet, ne çare! Henüz nişanlısıyım.. Kocası değilim ki. Hele biraz beklesin: Kocası olduğum zaman ben ona gösteririm... (Eğer o bana göstermezse.)

Neyse, uzatmıyalım: Neclâ (yani sevgilim, yani nişanlım) ile beraber salona girdim. Teyze hanım, oynanacak salon oyununu tarif ediyordu:

— «... İçimizden birinin gözlerini bağlıyacağım. Dışarı çıkacak. Beş, on dakika duracak. Bu müddet içinde biz, aramızda bir şey kararlaştıracağız. Sonra onu içeri alacağız. Kendisine uzun uzun bakacağız. Bunun üzerine, yavaş yavaş harekete gelecek ve kendisinin haberi olmadan bizim kararlaştırdığımız şeyi yapacak. Yani, ipinedizme (hipnotizma demek istiyordu) gibi bir şey. Anladınız mı?»

Herkes anlamıştı. Hele ben: herkesten fazla anlamıştım ve zihnimde bir plân hazırlamıştım.

Teyze hanım yine sordu:

— «Dışarı kim çıkmak ister?»

Bırakır mıyım? Derhal: «Ben!» diye atıldım.

Dışarı çıktım. Neclânın babasının ,karısından gizli gizli çektiği konyak şişesini nereye sakladığını biliyordum. El yordamiyle buldum. Yabancının malı değildi ya, ne de olsa bizim müstakbel kayın pederin. Hemen alıp üst üste birkaç kere diktim.

Bu vaziyette, tabiî, beş on dakika çabucak geçti. Kapıyı açtılar, beni çağırdılar. Düşüneceklerini düşünmüşler, bana yaptırmaya karar verdikleri hareketi zihinlerinde tasarlamışlardı. Fakat, ben de ne yapacağımı çoktan kararlaştırmıştım. Onlar gözleriyle beni hipnotizma etmeye çalışadursunlar, ben yavaş yavaş ilerledim. Odaya ayağım alışıktı .Gözüm bağlı olmasına rağmen yolumu gayet iyi buldum. Masaların, sandalyaların arasından geçtim ve... Neclânın oturduğu koltuğa giderek birdenbire boynuna sarıldım, herkesin önünde öptüm.

İşte intikam almak böyle olurdu!

Oda kahkahadan yıkılacak gibiydi. Fakat herkesten fazla ben gülüyordum tabiî. Meğerse güldüğüm, güleceğim bu kadarmış: Gözümdeki bağı çözer çözmez bende şafak attı, taş kesildim, asıl onlar benim düşüncemi okumuşlar ve asıl onlar oyunu bana oynamışlardı: Odadan çıkmadan evvel Neclânın oturduğu koltukta şimdi Teyze hanım oturuyordu ve ben onu öpmüştüm!

— Piyangomuzdan bir tane bilet alın, Otomobil çıkarsa rahat rahat binersiniz!

Çömezin Röportajları:
127
Eski Reçeller Tazeleniyor!

Çizen: RAMİZ

Kafalarına dank etsin diye şu karikatürü yaptık, tınmadılar!

Sahiden arka veriyor zannettik, meğer maksadı atlatmakmış!

Baltayı taşa vurmayın diye ikaz ettik, yalnız taşı değil baltayı da kırdılar!

Etmeyin softalar, ayıptır mollalar dedik, birbirlerini yemeğe doymadılar!

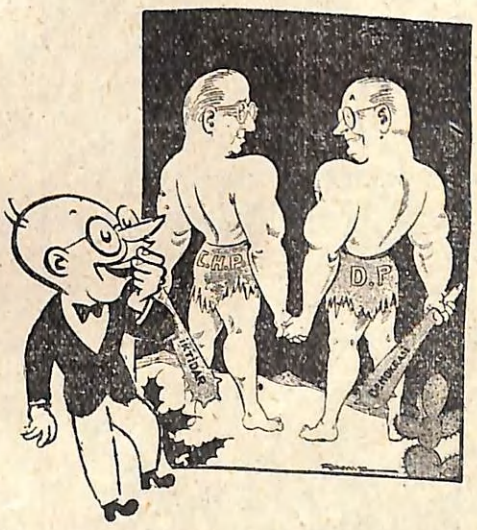

Kardeş kardeş geçinin dedik, iktidarı elde tutan Kabil oldu!

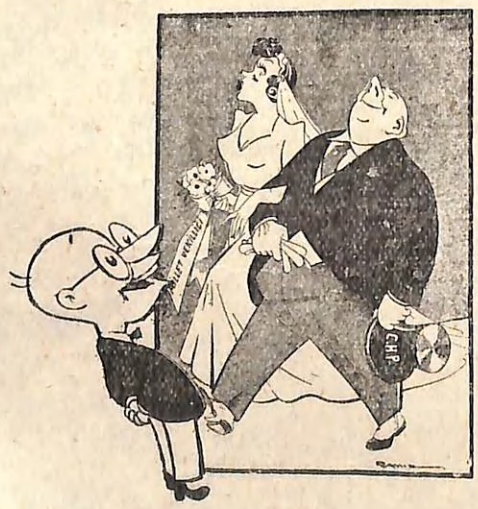

Kendi kendinize gelin güvey olmayın dedik, onlar gerdeğe girdiler!

Halka dayanıyoruz dediler, ne çare ki halk dayanamadı!

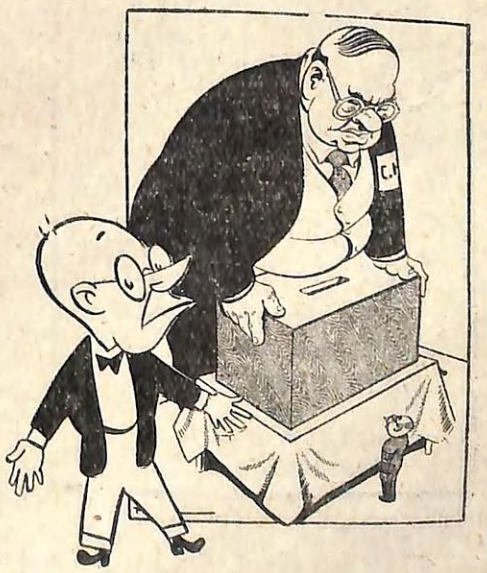

Seçimde müsavi olun dedik, kazanan deve oldu!

SALON

Birinci cildi tamamlandı. Cilt kapakları gayet zarif bir şekilde hazırlandı. Mecmualarını biriktirmiş olan okuyucularımız üç lira mukabilinde idarehane mizden cilt kapaklarını aldırabilirler.

SALON, ciltli olarak da satışa çıkarılmıştır. Fiyatı on bir liradır. Baştan aşağı ve pek mahdut miktarda kuşe kağıdına bastırılmış hususî lüks ciltlerin fiyatı 15 liradır.

Ecnebi Nükteleri

— Artık buradan çıkacağım, mücevher almağa gelenler hep evli!

— Maşallah, kömür gelmiş galiba !

— Bir adım daha atarsanız köpeği bırakırım!

— Bir biftek daha getir ama, yine sert olsun!

Kırılan Bardak

Neşve tahsîl ettiğin sâgar da senden gamlıdır
Bir dokun bin âh dinle, kâse-i-fağfurdan.

(Sokaklar, yollar insanla dolu... Her tarafta bayraklar... bayraklar... Caddede bir taraftan bir tarafa gerilmiş renkli bezler üzerinde vecizeler... Bir ayak, bin ayak... Derken bir fısıltı:)

— Başkana bardak atmışlar..

— Hangi bardak birader? Sürahi attılar...

— Evet, kocaman bir sürahi idi...

— Hem de su dolu idi...

— Siz yanlış görmüşsünüz, sürahi değildi. Kavanozdu.

—Evet... Evet... Ben de gördüm, kocaman bir turşu kavanozu idi.

— Doğrudur... Turşu kavanozu idi... Atılırken bir hıyar turşusu gözüme vurdu... Hâlâ ağrıyor.

— Siz yanlış görmüşsünüz... Kavanoz değildi. Su testisi idi.

— Evet; su testisi idi. İki yanı kulplu bir testi...

— Ben de farkındayım. Hani şu bir teneke su alan destiler-dendi.

— Düştüğü zaman öyle patladı ki... Parçaları şarapnel gibi dağıldı.

— Ne söylüyorsunuz yahu? Hangi su destisi be... Ben seni görür gibi gördüm: Küptü.

— Doğru söylüyor. Ben de gördüm. Küptü... Hem de içi bir şeyle dolu idi.

— Canım işin doğrusunu benden dinleyin: Atılan şey hem küptü, hem değildi. Açıkçası küp şeklinde bomba idi.

— Belli olmasın diye küpün içine koymuşlar olacak. Fakat çıkan gürültüden top mermisi olduğunu sanıyorum.

— Doğru söylüyorsun. Ben o esnada orada bulunan bir fen adamından dinledim, mermi değil torpilmiş.

— Ne torpili? Be kardeşim. İşin hakikatini söyliyeyim de meraktan kurtulun. Atom bombası idi!.

★★

(Meşhut suçların muhakeme edildiği salonda.. Hâkimin önünyazıf, yorgun simalı bir mevde bir kaç parça bardak kırığı, kuf... Gözleri yaşlı olduğu halde anlatır.)

— Efendim, müsaade ederseniz anlatayım. Ben senelerdenberi içki içerim. O gün de sabahleyin masanın başına oturdum. İçtim, içtim ,içtim... İçtikçe ayıldım, ayıldıkça içtim. Fakat şöyle biraz halimi unutmağa imkân yok. Şişelerin biri gidiyor, biri geliyor. Bende ise ufak bir neşve yok. Hele bardakların da lüks olduğunu düşündükçe büsbütün çileden çıkıyordum. O zaman bana neşve veremiyen kadehi kapınca sokağa fırlattım... Beni çalyaka edip huzurunuza getirdiler. Başka bir şey bilmiyorum!

— Telefondan da acaba lüks vergisi alacaklar mı?
— Zannetmem, süs eşyasından alacaklarmış..
— İyi ya, telefon da süsten başka işe yaramıyor!

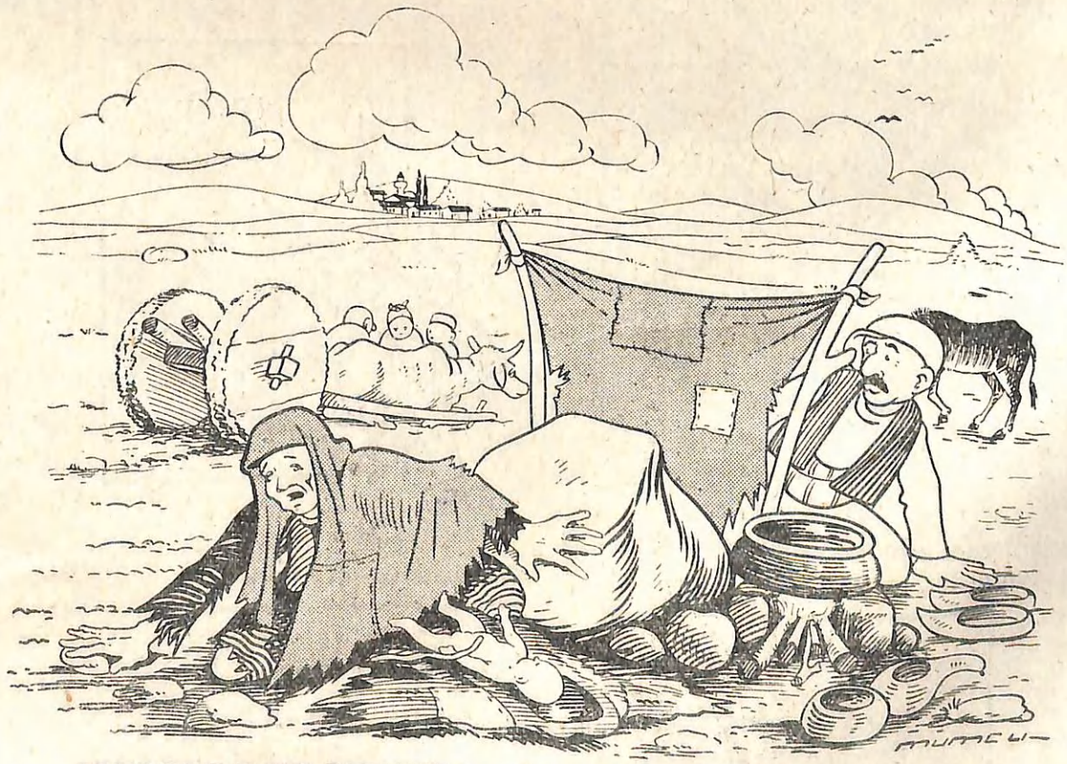

YURDUMUZUN HER TARAFINDA DOĞUM EVLERİ AÇILIYOR.

— *Doktor çağıram mı?*
— *Nüzumu yok, doktor gelinceye kadar çocuk büyür, ben daşla göbeğini kestim bile!*

Ord. Prof. Dr.

Fahrettin Kerim GÖKAY

ŞİMALDEN NOTLAR

Yeni Çıktı

FIKRALAR

DELİL

İki çocuk konuşuyordu .

— Yakında evden çıkıyoruz galiba.

— Nerden anladın?

— Camı kırdım ,annem hiç sesini çıkarmadı!

KURTLAR !

Hıfzı Tevfik, Talebesine, meşhur «Sürüden ayrılan kuzu» hikâyesini anlatmıştı .Sonra sordu:

— Gördünüz mü çocuklar? Kuzu ne akılsızlık etmiş! Sürüden ayrılmasaydı kurt yemezdi değil mi?

Çocuklardan biri derhal cevap verdi:

— Hayır, efendim! Biz yerdik!

Zzyzz...

Falanca Bey Amerikadan yeni gelmişti. İntibalarını ve hatıralarını anlatırken:

— Orada seksen bin çeşit insan var, diyordu. Meselâ, bir gün baktım: New York telefon rehberinin en son sayfasının en son satırında şöyle bir isim vardı: Zzyzz.

Kendisi de Amerikadan yeni dönmüş olan Doğan Nadi:

— O bir şey mi! Orada telefon rehberindeyse bizde de telefonun kendisinde zzyzz... var.

TATLI GÜNLER

Fırtınadan evvel daima sâkin ve tatlı bir hava olur, derler, ama, ben hatırlamıyorum.

— Yok canım? Demek balayı seyahatine hiç çıkmadın ha?

SERBEST

Meclis koridorlarında, konuşacak şey bulamıyan C. H. P. milletvekillerinden biri, demokrat Faruk Nafize sordu :

— Serbest nazım ne demektir?

Faruk Nafiz, mutad nezaket ve istihzasiyle cevap verdi :

— Bu nazımla yazılan şiirleri okuyup okumamakta, beğenip beğenmemekte serbestsiniz, demektir.

ROL

Talât Hemşeri bir arkadaşının küçük kızına sordu :

— Büyüyünce ne olmak istiyorsun ,yavrum?

— Artist olup rol yapmak istiyorum.

Talât Hemşeri güldü:

— Rol yapmak için artist olmaya lüzum yok ki, kızım. Büyü bir kere, nasıl olsa hemen rol yapmaya başlıyacaksın!

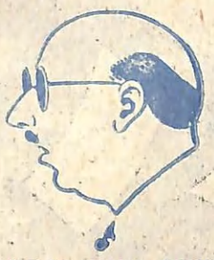

BEN BURALARDA DURMAM!

Cavit Soral Bekârlıkta inadı ve bekârlık taraftarı olmakla tanınmıştır .Geçen gün :

— Evleniyorum, dediği zaman Hakkı Süha Gezgin hayret etti:

— Neden icap etti bu böyle? diye sordu.

— Lâzım. İstanbulda borçlular etrafımı sardı. Fakat bir türlü buradan gidemiyorum. Bari evleneyim de kaçmak için sebep olsun, diye düşündüm.

YAĞLI BOYA

Çalgılı, içkili, cazlı, danslı bir toplantıdaydılar. Cemal Reşit salonun canlı çiçeklerinden birini göstererek:

— Resim gibi bir kız, dedi. Değil mi?

Çallı İbrahim başını salladı:

— Evet. Hem de yağlı boya bir resim!

HAFTALIK RADYO PROGRAMI

(Her gün birbirinin aynı olduğu için bir nümune neşrediyoruz).

SABAH YAYINI

7,28 esneme ve gerinme — 7,30 süpürgeyle uvertür — 7,45 Bugün ne yemek pişirelim? (Radyofonik kavga) — 8,00 Spikerin kahvaltısı dolayısiyle teknik arıza — 8,30 Orta Anadoluda muz yetiştirmenin 48 fenni usulü hakkında Ziraat Vekâleti Muzlar Dairesi Umum Müdürü tarafından 45 dakikalık konuşma (Dakikası 5 liradan) — 8,45 Bazı sulular — 10,00 «Ey memurlar iş başına» türküsü ve kapanış.

ÖĞLE TAYINI

12,28.5 Kürdan faslı — 12,30 Memleket saat ayarsızlığı — 12,31 Havayiyen hafif müzik — 13,00 Konuşma: 13 neden uğursuzdur? — 13,15 Dinleyici istekleri: Al aşağı vur dizi; Saka yakıyor bizi! — 13,30 Öğle gazetesi: Maslakta yeni facialar, batan vapurlar, kazıklanan vatandaşlara dair — 13,45 Karadeniz havalarından Sinop faciası — 14 Borsa haberleri, kapanış fiyatı.

AKŞAMI YAYINI

17,58½ Açılış ve kapanış — 18,00 Teknik arızadan sonra yeniden açılıp saçılma. — 18,15 Öksürükle, tükrükle karışık konferans: Nezleden nasıl korunmalı? — 18,25 Dans müziği (Yalnız yeni evlilere mahsus) 18,45 Çaptan düşmenin sebepleri (konuşma) — 18,50 Beethoven'in izahlı konservesi — 19,00 Radyo salon orkestrası tarafından muhtelif gayrılar ve bu arada notalı sesler — 19,30 Gelecekte bugün (Bu felâketli konuşmayı tabii kimsenin dinlememesi rayanı tavsiyedir) — 19,45 Bayan Adnan Öten tarafından kitap methetme sanatı — 20,00 Plâkla her nevi plâki hakkında tarifat ve ishalden korunma çareleri — 20,15 muhtelif istasyonların ister istemez iştirakiyle karışık müzik — 20,50 Cayırtı — 20,55 Gürültü — 21,00 Cızırtı — 21,30 Kestane fişeği taklitleri (Radyo temsil kolu sanatkârları tarafından) — 22,00 Mızıka — 22,30 Kekeleme — 23,00 Program ve kapanış.

Sayı: 127

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet matbaası - İstanbul

Mizah

SAKA SUAL FIRTINASINDA :

KUŞBAŞI !